

» То та е грабналъ отъ таќвази ед-
» нѣ майка. О ! при неї џастіе то
» ти колко џеше да е различно отъ
» онова, кое-то се слѹчи да та докара
» въ това грозно жилище. Добра твоја
» майка колко скрбъ ли е притѣгли-
» ла ! Колко ли сѫ горчивы сълзы-
» тѣ ѹто ги пролива зарадъ изгубва-
» нье-то ти ! Какъ не ми е възмежно
» да та предамъ въ слатіа та ѹ !
» Ако ми бѣше възмежно съ колко
» радостъ вѣхъ ти сторилъ единъ та-
» квазъ заслугъ. Но даже немогъ и
» да помисли това, защо то не гаји
» и азъ сѫшій не съмъ запрѣнъ ?
» Сто-пъти до сега бѣхъ се отървалъ
» отъ тымъ разбойници , ако тѣ не-
» бдѣхъ върхъ ми толкози внимат-
» телно . «

Той често се разговареше съ Ген-
риха и му рассказваше за различни ра-